

העולם הבא

בעריכת ליולי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים המשתתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של 10 ל"י. השבוע זכה משה קראוס, יהודה הלוי 100, תל-אביב.

אירחולים מעומק הלב

בכל משרד דואר יש נוסחאות של מיברקיי-ברכה לכל הזדמנות. למרבה הצער, נוסחאות אלה שוב אינן מתאימות לרוח הזמן. אני מציע, אפוא, נוסחאות מעודנות לכל דיכפין.

לאב בנקאי, שבנו הגיע למצוות:

"שתזכה לגדלו לקופה ולמעשים טובים."

★ ★ ★

לקבצן, העומד להתחתן:

"ברכות ליום כתונתך."

★ ★ ★

לאדם שנבחר לתפקיד ציבורי באחת המפלגות:

"סע ברכה."

★ ★ ★

ברכת "שנה טובה" לחזן:

"קול טוב לך ולמשפחתך."

★ ★ ★

לחתונתו של מוסיקאי או מנגן:

"סימון תוף ומוזל תוף."

★ ★ ★

לאזרח שנולד לו בנו התשיעי:

"שתזכה להוליד בנים עד מאה ל"י."

★ ★ ★

לבעל מסעדה שהרחיב את העסק שלו:

"איכולים לבביום."

משה קראוס, תל-אביב

הנרות-שוויים

לאחר שנתגלה כי האיש העוקב אחרי אורחי ישראל הוא יעקב כהן — אפשר רק להוסיף את האזהרה:

... כהן יעקוב אחרוך.

★ ★ ★

דויד בן-גוריון יצא למלחמה נגד הראשון-לציון, הרב יצחק נסים...

... רק ניצל בנם מן ההתנקשות, וכבר הוא סבור שהוא יכול לוותר על נסים.

★ ★ ★

ששה קציני-משטרה גבוהים ביקשו לשחררם מתפקידם...

... לפני הסהר הולכים הכוכבים.

★ ★ ★

הממשלה דחתה את דרישת האקדמאים להעלאת-שכר, והסכימה להניק להם רק מקדמה...

... הם כבר יכולים לשנות את שמם למקדמאים.

מחוץ לשורת השיר תחרות על חרוז אחד

בחזאי אחרת לעצמן לא פעם: "אפשר לגמור את זה יותר טוב, בקראן חמשיר בסודר זה. אם כך, ניתנת לך עכשיו ההזדמנות להוכיח את כוחך כמשורר. לחמשיר הבא חסרה השורה היחידה. נסה למצוא את החרוז המשעשע או המקורי ביותר, ושליח אותו אלי. בין שולחי החמשירים המוצלחים ביותר יוגדלו שתי חמיות (לירות, לא ליריות).

מעשה בארם מבית-שמש ארכיאולוג שחיפש

את האמש הוא העמיק כה לחפור עד נפל אל חבור

צברינו חמודים ועוקצנים

וני קרא בספר "וסבא וסבתא ישבו בגולה — — —" "אתה יודע מה זה גולה, רוני?" שא" לה המורה.

"בטח", השיב רוני, "זה מין ספה כזאת בשביל זקנים."

קיבוץ גבים

★ ★ ★

ימי תערוכת הנשק בחיפה שררה במשק תכונה רבה לנטיעה אליה. וט אחד הודיע ראלי: "אני צריך לנסוע לחיפה לאכול משהו."

מה אתה צריך לאכול שני? שאלו אותו.

"את ארוחת הנשק."

קיבוץ חולתא

ספר אסבתא!

והילד איננו

תסריט ישראלי מקורי, מופק ומבוים בידי יחזקאל סהר, תוך שיתוף-פעולה עם קול ישראל והעתונות, מתומן על-ידי משל"המס"ס.

תמונה 1: דני, 5, מופיע, מחיך, מלקק סוכריה על מקל. מפהק. מתקרב לשוחה במרחק 15 מטרים מביתו, שוכב, נרדם.

תמונה 2: אמו של דני, מול כרכוריקו, עולה מכורדיסטאן, בתלבושת ססגונית, יוצאת מביתה. קוראת: "דני! דני! —!!!" מחכה שתי דקות, רצה לטלפון של הצרכניה ממול. המצלמה משתהה על השלט: "המשביר המרכזי."

תמונה 3: משה המשטרה, הטלפוניסטית מפליטה קריאה. כל קוי הטלפון מתחילים לצלצל בבת אחת. שוטרים וקצינים קופצים ממקומותיהם כנשוכי-גחש. קצינים גבוהים מתכופסים מעל למפות-מיבצע, מסמנים חיצים. אחירה קרבית.

תמונה 4: צילום מן האחיר. מחמישה כיהנים מתקדמים טורים ארוכים של מכור ניות-משטרה לעבר בית כרכוריקו במעברת ידעיה (לשעבר אלה-ביערף). מאחוריהם טור שני של עתונאים, מסריטים וצלמים. אלחוטאים מדברים כמטורסים מטור לטור. מזכירת המפקח הכללי בבנין המטה הארצי לועסת מסטיק בעצבנות.

תמונה 5: כעבור 6 שעות. הליקופטרים ופרימוסים מטורסים בשמיים. מאות שוטרים סמוקיי-עניים מרוב עייפות סורקים את השטח במעגל גדול במרחק 5 קילו-מטרים מבית כרכוריקו. עשרות כלבים רודפים אחרי החול. קצינים על גיסיים דוהרים הלוך וחזור. קריין קול ישראל מפטיק תקליט כדי להודיע בקדחתנות על התקדמות החיפוש. תמונות של קציני-משטרה מצביע לעבר האופק בעמוד הראשון של גליונות העתון הנפוץ ביותר במדינה.

תמונה 6: דני, 5, קם מן השוחה. מפהק. הלך הביתה. כמעט נרדם על-ידי גיפ דוהר של ע.מ.מ. גברת כרכוריקו צועקת: "דני! דני! —!!!" אל תפריע לשוטרים!"

רזים

סח בחור מפוכה

לכתולה רבת-חין:

"רק שיטת פגע-זוכרה

משפיעה עליכן."

הוא נדהם ונרתח

עת ענתה לו מחר:

"יאה חבובי, פגע וקח

מן אתן לאחר."

נורית ודני לס, יגור

בחרוזים

טעות לעולם צודקת

הקבוצה המקומית הבקיעה את שר הכבוד (חדשות הספורט) מרדכי דן, תל-אביב

מה, עוד דואק?

אנו תוכים בתכיפת שרת-החוזן. נעל (המשמר) אליק מג, חיפה

הוא אשר אמרנו.

מוג האחיר יהיה חמים ובישי. (הארץ) צבי בן דוד, תל-אביב

20 איש ימותו מהחום.

נעצר לחקירה למשך ששה שמים. (מעריב) דויד יחזקאל, יפו

באיכות התביעה היה ברקיע השביעי.

כזבים לילקוט

חך הפשע

יוסקה היה החניך המבלבל ביותר ב-קורס שנערך בבית-השיטה. פעם, באמצע השיעור להיסטוריה כללית, שאל דויד המדריך את יוסקה: "תגיד, יוסקה, מי היה הראשון שגילה את הדרך להודו?"

"מה אתה תמיד נטפל אלי?" התרעם יוסקה, "זה בכלל לא אני הייתי."

אורי שיקה, חיפה

★ ★ ★

הוא והיא

ישב בחור בבית-קפה ולא הסיר את עיניו מהתחניה שישבה בשולחן ממול. הוא הסתכל והסתכל עליה — ממש הפי שיט אותה במבטו. לפתע פנתה אליו הבחורה ואמרה: "הריק-ריק! בסדר, צריך רק למשוך אותו קודם קצת למעלה, וזה ילך."

או הריאציה של אותו ציונב:

מ. הכר, תל-אביב

★ ★ ★

מי זה דופק בדלת?

מספרים על מוגרבי הוקן, שעל שמו

נקראים בית-הקולנוע והכיכר, שהוא

היה קצת חרש בשנותיו האחרונות.

באחד הימים, בתקופת מלחמת העולם

השניה, כשהאיטלקים הפציצו את תל-

אביב, ישב אדון מוגרבי במשרדו ב-

בנין בית-הקולנוע. לפתע הסילו האי-

טלקים פצצה ברחוב פינסקר, לא רחוק

מבית-הקולנוע. אדון מוגרבי הרים את

ראשו וקרא לעבר הדלת: "בואו!"